Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 156 (1656) ♦ Четвер, 21 серпня 1997 року ♦ Ціна договірна

Що це за День знань без зарплати

Уряд України знайшов можливість ліквідувати до 1 вересня 1997 року заборгованість із заробітної плати та стипендій освітянам і студентам, а до кінця 1997 року розрахуватися з пенсіонерами, заявив у вівторок на урочистій церемонії з приводу завершення будівництва і введення в експлуатацію заводу поліетилену та фабрики з виробництва поліпропіленової нитки ВАТ «Оріана» Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко.

Він також зазначив, що Кабінет міністрів разом з Нацбанком України планує здійснити низку заходів, спрямованих на залучення кредитів комерційних банків, що будуть використані на підприємствах для випуску конкурентоспроможної продукції, інформує «Інтерфакс-Україна».

«Вітчизняний товаровиробник потребує захисту»

Таку думку висловив Голова Верховної Ради Олександр Мороз, який 20 серпня здійснив робочу поїздку до Бородянського району Київської області. Олександр Олександрович відвідав акціонерне товариство «Борекс», оглянув виставку техніки, яку виробляють на підприємстві, а також побував у складальному цеху. Під час зустрічі з керівництвом акціонерного товариства мова йшла про забезпечення селян технікою вітчизняного виробництва, про законодавчий захист вітчизняного товаровиробника.

Промисловці готові поставити селянам техніку для обробітку грунту, сівби і збирання врожаю. Однак на перепоні — низька платоспроможність трудівників села. Тому потрібно змінити економічну політику, щоб селянські господарства могли придбати необхідну техніку. На розв'язання цих проблем і має бути спрямована законодавча база в економічній сфері.

Олександр Мороз виступив також на сесії Бородянської районної ради, побував у колективному сільськогосподарському підприємстві «Зоря».

Посол прибув. Чекаємо короля

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Іспанії в Україні Фернандо Хосе Бельосо Фернандесом у зв'язку з початком його роботи в Києві.

Олександр Мороз високо оцінив рівень економічних відносин між Іспанією та Україною, відзначивши при цьому, що «50 млн. доларів США — невеликий обсяг товарообігу, однак безсумнівні перспективи його зростання».

Глава парламенту повідомив послу, що в березні наступного року в Києві відбудеться європейська міжпарламентська конференція з питань архітектури безпеки на європейському континенті під егідою Ради Європи.

Фернандо Хосе Бельосо Фернандес висловив переконаність у тому, що іспанська сторона буде присутня на цьому форумі, і повідомив, що найближчим часом заплановано візит в Україну короля Іспанії Хуана Карлоса І з дружиною.

Форма чудова, та ціни «кусаються»

До 1 вересня рукою подати, і вже можемо констатувати, що бажання державних мужів одягнути учнів усіх шкіл у гарненьке спецубрання різних кольорів і моделей (на вибір педколективів і батьків) нескоро здійсниться. І, схоже, спроби поетапного запровадження шкільної форми проблему рівності між учнями не розв'язали, а навпаки, ще загострили. Тепер їїноситимуть діти забезпечених батьків. Переважно престижні ліцеї та гімназії закуповували форму, як відзначили організатори «Шкільного базару», що нещодавно відбувався в «Українському домі».

Продовження теми читайте на 8-й стор.

Голодуючим шахтарям пообіцяли аванс

18 гірників шахти № 4 м. Червонограда Львівської області припинили голодування протесту.

20 шахтарів голодували з 8 серпня в забої, вимагаючи негайної виплати боргу в зарплаті за 5 місяців. Двоє припинили акцію через погіршання здоров'я. Решта піднялася на поверхню після того, як адміністрація шахти запропонувала виплатити їм аванс по 500 грн. кожному.

7 із 18 шахтарів звернулися за медичною допомогою до місцевої лікарні. Нині стан усіх учасників акції задовільний.

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», на шахти червоноградської групи Львівсько-Волинського вугільного басейну надійшло 513 тис. грн. у рахунок оплати за відвантажене цього року вугілля. Крім того, 1,77 млн. грн. надано з бюджету для погашення боргу в зарплаті за минулий рік.

Лист на першу сторінку

Годі дурити самих себе!

Ще у 50-ті роки освітянські керівники взяли курс на навчання без другорічників. Згідно зі статистикою, серед дітей у середньому два відсотки розумово неповноцінних, а ще 15 —розвиваються значно повільніше за своїх однолітків. Ці діти просто неспроможні швидко засвоїти програму. Навчання без другорічників — це безсоромна брехня.

Не закликаю залишати на повторний курс усіх реально невстигаючих, бо якщо відразу чесно виставити оцінки, в освіті буде катастрофа. На другий рік потрібно залишати лише в початкових класах, доки учень не засвоїть норму читання. У середніх класах переводити з будь-якою кількістю двійок, а до 10-го з двійками взагалі не приймати.

Віктор ГОРБАНЬ, шкільний психолог.

Артемівка Печенізького району Харківської області.

Врожай-97

З ріпаком можна й на Захід

Цього року господарства Івано-Франківщини, Тернопільщини, Вінниччини і Криму зібрали зерна ріпаку вдвічі більше, ніж торік. Отже, є з чим виходити на західний ринок, на якому попит на цю олійну культуру зростає. Восени посіви ріпаку на полях Прикарпаття збільшаться у п'ять разів. Селянські спілки та фермерські господарства засіватимуть «валютні» поля тільки елітним насінням. Зокрема, такими сортами як «Галицький», «Тисменицький», «Світлана». Ними, до речі, зацікавилися й аграрники Німеччини, Чехії, Польщі та інших європейських країн.

P.S.

○ На вчорашньому засіданні Кабінету міністрів розглянуто проекти законодавчих актів з питань реформування податкової системи.

○ Згідно з попередніми даними комісії, що розслідує причини катастрофи літака українських ВПС Л-39, поштовхом до аварії стали помилкові дії екіпажу.

○ Прес-служба Нацбанку повідомила, що 1 вересня в Україні буде введено в обіг банкноти вартістю 1, 2, 5, 10 та 20 гривень нового дизайну.

○ Учора на шахті «Комсомолець Донбасу», що на Донеччині, сталося займання газу метану; жертв немає.

В номер

Труднощі — явище тимчасове

Жаль із приводу закриття в Києві посольства Тунісу у зв'язку з фінансовими труднощами і надію на відновлення дипломатичного співробітництва висловив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз на зустрічі з послом Тунісу Мохамедом Хішем Елаті.

Олександр Мороз відзначив, що в України й Тунісу багато перспектив для розширення співробітництва. Він висловив надію, що, незважаючи на тимчасові труднощі, співробітництво ділових кіл двох країн триватиме. Глава парламенту України заявив, що «ділити світ на розвинені, середні та слаборозвинені країни — це вчорашній день зовнішньої політики». Кожній державі необхідно враховувати і реалізовувати свої інтереси, підкреслив він.

Посол Тунісу, у свою чергу, висловив сподівання, що дипломатичне співробітництво відновиться найближчим часом.

Готуймося до події

В Європі існує давня традиція проведення щорічних церемоній, які підкреслюють важливу роль права і правничої професії для суспільства і держави.

У жовтні 1994 року в суспільно-політичному житті України відбулася подія надзвичайної ваги — вперше було проведено церемонію «Відкриття року права».

Нову національну традицію започаткували представники юридичної громадськості України, її підтримано відповідним Указом Президента України.

Щорічне відзначення цієї події покликане сприяти утвердженню в нашій державі принципу верховенства права та незалежності судочинства, піднесенню ролі права і правника в суспільному житті, розвитку правосвідомості громадян України, підтримувати головні засади права —милосердя та справедливості, піднести роль правничої професії та судової влади, відновити українську культурно-правову спадщину.

15 серпня ц. р. у приміщенні Української правничої фундації відбулося перше засідання оргкомітету з підготовки та проведення церемонії «Відкриття року права» в Україні в 1997 році.

У засіданні взяли участь представники Конституційного суду України, Верховного суду України, Вищого арбітражного суду, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України, Міністерства юстиції України, Міністерства внутрішніх справ України, Української нотаріальної палати, Спілки юристів України, Спілки адвокатів України, Академії правових наук, інших юридичних об'єднань та асоціацій.

Врожай—97

Порадував лан кількістю. Але не якістю

Контрактні зобов'язання з продажу хліба державі обсягом 330 тисяч тонн виконали хлібороби Одеської області.

За словами голови Одеської облдержадміністрації Руслана Боделана, вперше за останні тридцять років Одещина зібрала понад 2,6 мільйона тонн зерна нового врожаю. Старожили краю не пригадують, щоб жнива тривали так довго — до середини серпня. Але в цьому немає вини трудівників села. Підвела погода: практично щодня йшли дощі. Кожну тонну хліба потрібно було відвойовувати. Через негоду виникло чимало проблем і з якістю зерна, а отже, і з забезпеченням регіону якісним насінням під урожай наступного року. Його закуплено близько однієї тисячі тонн класу «еліта».

Глава облдержадміністрації зазначив також, що одночасно з державним виконано і регіональний контракт.

На Одещині гарні види і на врожай зернової кукурудзи, рису, проса, соняшнику. Є всі шанси зібрати на круг не менш як три мільйони тонн зерна.

Володимир НОВАК.

Одеська область.

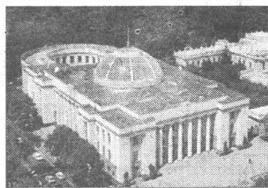
Подарунки лучанам до свята

Луцьк завжди відзначався чистотою й охайністю своїх вулиць, майданів, зеленню скверів і парків. Особливе пожвавлення панує в місті у ці літні дні: впорядковуються дороги, вулиці, оновлюються фасади житлових будинків, кипить робота з благоустрою в міському парку культури та відпочинку, розпочалися підготовчі роботи з будівництва великого пішохідного мосту через залізничну колію в районі залізничного вокзалу...

— Готуємося до свята — Дня незалежності України, — сказав під час зустрічі голова Луцької міської ради Антон Кривицький. — Хочемо зробити для мешканців міста якнайбільше приємного. Напередодні святкування урочисто відкриється майже шестикілометровий новий тролейбусний маршрут до села Гаразджа, в районі якого — дачні масиви, зона відпочинку. Тут завжди була велика транспортна проблема, що її сьогодні розв'язуємо. Якщо для Києва чи Харкова важливо відкрити нові лінії метро, то для Луцька введення такої тролейбусної лінії — особлива подія.

Для лучан запрацює лазня на вулиці Данила Галицького. Все в ній — на рівні кращих європейських стандартів. Буде здано другу чергу архітектурних споруд біля пам'ятника Т. Шевченку, де відбудеться свято квітів. Це — місце масових гулянь жителів і гостей нашого міста. Тут запрацюють фонтани. Мені приємно сказати, що до шостої річниці нашої незалежності у місті повністю завершено підготовку шкіл та інших навчальних закладів до нового навчального року. В одному з мікрорайонів Луцька розпочато роботи з будівництва унікального водного басейну з повним комплексом дитячо-спортивних послуг, який теж здамо в експлуатацію напередодні святкування сьомої річниці незалежності. А, крім того, в цьому році майже 900 сімей нашого міста справлять новосілля. Таких високих темпів житлового будівництва у місті давно вже не було. Тож свято незалежності України у Луцьку буде радісне. Дай Боже, щоб не гірше — і в наступні роки.

До Дня незалежності

РОЗЧИНИЛИ ДВЕРІ УКРАЇНСЬКІ ШКОЛИ

УКРАЇНСЬКА громада Молдови налічує більш як 600 тисяч осіб. Це одна з найбільших українських діаспор у світі і друга за кількістю національність (після молдован) у республіці. Разом з тим — це етнос, який має найдавніші історичні традиції дружніх контактів і спільного мешкання з молдовським населенням. На жаль, парадокс полягає в тому, що протягом всієї історії краю процесом духовної культивації найменше було охоплене саме місцеве українське населення. Українці колишньої Бессарабії ніколи не мали своїх національних шкіл, художньої літератури, театрів, культурних центрів, власної інтелігенції. І це тоді, як їх «велика земля», тобто Україна, була — через дорогу.

А головна причина цього страхітливого становища цілого народу, як відомо, полягала у відсутності державності України. Звідси і починалися всі дороги на Голгофу історії нашого народу.

Віками очікуваний час настав. Вдарили дзвони Свободи, які сповістили про суверенітет і незалежність усіх народів колишнього Радянського Союзу. На нових перегонах історії зринули нові ознаки часу. Укладені угоди між молодими незалежними країнами сприяють національному відродженню колишніх не визнаних народів. Внаслідок цих подій і в Молдові розпочато процес національного відродження місцевих українців. Уперше в історії розчинили свої двері українські школи, культурні установи, почали друкувати рідною мовою перші книги.

Відповідно до державної комплексної програми функціонування мов на території Молдови в лютому 1991 року у складі республіканської Академії наук створено комплексний Інститут національних меншин. З урахуванням основного складу немолдовського населення республіки, що становить 35 відсотків від загальної чисельності, інститут має п'ять структурних підрозділів, що репрезентують найчисленніші етнічні групи: відділ історії, мови і культури українського населення, відділ історії, мови і культури російського населення, відділ історії і культури єврейського населення, відділ гагаузознавства і відділ болгаристики.

У відділі україністики розпочато дослідження чотирьох великих тем. Одна з них — «Історія українського населення Молдови». У ході її розроблення особлива увага надається дослідженню історичних витоків українського етносу в Молдові, його адаптації, явищам збереження і втрати національних рис переселенців з України, процесам асиміляції та ін. Результатом роботи стане висвітлення історичного розвитку української діаспори в Молдові, зміст і спрямованість демографічних процесів, їх вплив на формування трудових ресурсів, зв'язок з урбанізацією і соціально-економічними змінами.

У відділі вперше розпочато комплексне вивчення народної (матеріальної і духовної) культури українців Молдови. Предметом дослідження є обрядова культура, традиції, побут, народні ремесла. У бессарабській та задністровській україністиці — непочатий край для досліджень діалектології: особливостей говірок, що становлять винятковий інтерес не тільки в місцевому масштабі.

Останнім часом відділ видав три фольклорні збірки і підготував ще три. Це пісні, колядки, прислів'я, приказки та інші зразки усної народної творчості місцевих українців.

Співробітники відділу видали й підготували до друку перші монографії і тематичні збірки про різні галузі духовної культури українців Молдови.

Ці наші перші здобутки не вичерпують комплексу завдань, які стоять перед українознавством Молдови. Вивчення потребує безліч інших питань історії українського населення, етнографії, соціології, мовознавства. Але матеріальні складнощі не дають змоги сьогодні розпочати дослідження цих актуальних і вельми болючих проблем.

Саме тому без підтримки України, без залучення наших студій і розвідок до українських програм наукових досліджень, спільних експедицій і розробки окремих тем, без можливого фінансування деяких з них, допомоги в підготовці кваліфікованих кадрів, видання наукових праць українознавство в Молдові не стане серйозним науковим напрямом. А для більш як 600 тисяч українського населення це не тільки наукові проблеми, а й спосіб і можливість виживання. Тож не вигадка і не таємниця, що результатом етнічних інтеграційних процесів стає втрачання українцями національних рис, зміни їх національної свідомості. Надто багато українців називають себе росіянами, молдованами... Процес іде так стрімко, що за недовгий час можлива повна асиміляція значної частини українців Молдови.

Це становище може бути виправлене тільки за допомогою України, завдяки її підтримці й задоволенню того великого духовного голоду, в якому перебувають місцеві українці в умовах відсутності національної преси, театру, літературотворчого процесу, повномасштабної освіти... Від того, яку позицію займе нині Україна у ставленні до проблем однієї з найбільших за межами республіки групи українців, залежить не тільки те, як вони сприйматимуть свою етнічну батьківщину, а й саме існування українського етносу в Молдові.

Будемо сподіватися на чуття єдиної родини, яке є запорукою і нашого прийдешнього.

Костянтин ПОПОВИЧ,
академік,
директор Інституту національних меншин Академії наук Республіки Молдова.

Репліка

Працювати треба, панове

Знову УТН надало слово черговому блюстителю чистоти Конституції. Цього разу за Основний Закон дуже вболівав глава держадміністрації районного масштабу з Чернігівщини. Виявляється, усі наші біди — від можливих змін (яких ще немає) Конституції. Уявіть собі, навіть урожайність зернових від цього падає.

Говорячи про деструктивні елементи, які висувають ідею внесення змін до Конституції, чернігівський адміністратор, очевидно, мав на увазі Президента. Читачі, сподіваюся, пам'ятають, що саме глава держави у своїй промові на честь 1-ї річниці Конституції казав про можливість розгляду питання продовження на рік повноважень нинішнього складу Верховної Ради. А це не що інше, як ревізія статті 77 та п.2 розділу XV Основного Закону. Негоже посадовим особам так незграбно критикувати свого патрона. Ми розуміємо, що камінь кидали в город парламенту, але то виявився бумеранг.

Шановні захисники Конституції, коли вам укотре запропонують критикувати парламент, спочатку уважно вивчіть Конституцію, проаналізуйте, хто, що, коли говорив, а тоді, може, й передумаєте вилазити зі хворої голови на здорову. До речі, Верховну Раду є за що критикувати. Наприклад, за те, що до цього часу не прийнято новий закон про вибори. Ось тут варто розібратися, чому певні сили так бояться змішаної системи.

А загалом, годі витрачати енергію на суперечки. Особливо виконавчій владі. За підсумками першого півріччя 1997 року, валовий внутрішній продукт скоротився на 7,5 відсотка. На виправлення цієї ситуації варто спрямувати свої сили. А то заважала відсутність Конституції, тепер — можливі зміни. Зважте, можливі, бо офіційно Верховна Рада ще й не починала розгляду будь-яких пропозицій у цьому напрямі. Це дуже нагадує відомий вислів: той, хто хоче працювати, шукає можливості, а хто не бажає — шукає причини.

Сусіди

У будівельній індустрії, схоже, незабаром настануть зміни. Значною мірою завдяки Обухівському заводу пористих виробів

СПИТАЙТЕ будь-кого, з чого зводити хату чи якусь іншу будівлю. І неодмінно почуєте: з цегли, звичайно. Але так скаже тільки той, хто не мав справи з пеноблоками, або, як їх називають офіційно, блоками з пористого бетону.

Судіть самі: один такий блок замінює 17 цеглин. При цьому він у кілька разів легший за таку ж кількість цегли, а розчину для скріплення потребує у 10 — 12 разів менше. Теплостійкість цього матеріалу взагалі фантастична. Завідувачка відділу збуту Обухівського заводу пористих виробів Антоніна Журавель розповіла таку кумедну історію. Кілька років тому вона буквально умовила свого родича в селі збудувати хату з пінобетонних блоків. Через деякий час сусіди новосела влаштували Антоніні Михайлівні справжню облогу, просячи і їх забезпечити цим матеріалом. Ще б пак! Якщо люди в цегляних будинках уже в жовтні змушені опалювати хату, то їхній сусід живе на дармовому теплі навіть увесь листопад. А взимку витрачає на опалення вдвічі, а то й втричі менше газу, ніж його сусіди.

Сама Антоніна Михайлівна каже: «Я б власними руками розвалила свою хату, збудовану з цегли. Думаю хоч зсередини її обкласти пористими блоками. Навіть за рахунок зменшення площі».

Якщо додати, що блоки з пористого бетону екологічно чисті, оскільки виробляються з натуральної сировини — вапна, піску та води, що їх можна легко пиляти, рубати, свердлити, стругати, фарбувати, обклеювати шпалерами без попереднього штукатурення, що укладаються вони у кілька разів швидше, ніж цегла, то переваги нового матеріалу очевидні.

Втім, цей матеріал новий лише для нас. Європа вже давно відмовилася від цегли, залишивши її тільки для оздоблення, і перейшла на пористий бетон.

До речі, обухівський пористий бетон відповідає світовим стандартам, що не раз засвідчували зарубіжні фахівці, які приїжджали сюди з пропозиціями налагодити спільне виробництво.

Три заповіді Миколи Ременюка

Біографія директора заводу пористих виробів унікальна. Хоча б тим, що трудове життя розпочав на колишньому Обухівському цегельному заводі і, пройшовши бурі високої керівної роботи, через десятки літ повернувся на те саме місце.

Щоправда, сказане грішить неточністю: Микола Андрійович не прийшов на готове — він власними мозолями зводив нове сучасне підприємство і вже потім пересів у директорське крісло. Вочевидь, така «планида» у чоловіка: він піднімав колгоспи, район, і ось тепер піднімає нове виробництво, яке, справді, перевертає уявлення про будівельну справу.

—Мені, — посміхається Микола Андрійович, — завжди перепадало за нестандартні дії. Колись, якщо пам'ятаєте, була директива щодо омолодження кадрів. Я відмовився тоді від механічного скорочення на десять процентів досвідчених спеціалістів. Приїжджала комісія аж з Москви, щоб мене звільнити за непокору. Потім змушували сіяти певну кількість гектарів буряків, з огляду на... кількість корів у господарстві. Теж погрожували гільйотиною за відмову. Я ж говорив про врожайність. А ось тепер, коли ставимо на ноги завод, саме нестандартні рішення й виручають. Бо якщо немає ні звичного кошторису, ні грошей, доводиться йти на карколомні кроки, щоб зберегти і виробництво, і людей.

Те, що підприємство збережено, що воно живе повнокровним життям за нинішніх важких умов, видно вже здалеку: надворі снують машини, пересуваються крани, та й по обличчях людей можна відчути настрій, який ми вже відвикли бачити.

У Миколи Андрійовича є, за його словами, три основні заповіді, від котрих він прагне ніколи не відступати: перша, про яку вже дещо говорилося, — знаходити нестандартні рішення у будь-якій ситуації. Друга — ні на мить не забувати, що в тебе є або з'являться конкуренти, і, отже, завжди діяти на випередження, шукаючи деталі новіші технології. І третя — берегти людей.

Так-от, повернімося до нестандартних рішень. Будівництво заводу пористих матеріалів наближалося до завершення, коли фактично повністю припинилося фінансування. А ще ж треба закупити обладнання, освоїти нове виробництво. І ось тоді виникла ідея: запропонувати всім, хто бажає, внести свої кошти у загальнозаводську «шапку» і стати співвласником підприємства.

Така справа тоді була ще новою, бракувало законів, які б гарантували захист інтересів вкладників, однак поступово, значною мірою завдяки авторитету директора, «шапка» наповнювалася. Ось так, органічно, можна сказати, м'яко відбулося акціонування підприємства — одним з перших в Україні. Завод пористих матеріалів вийшов з критичного стану і почав діяти.

Щодо новітніх технологій, то підприємство, постійно оновлюючи техніку, весь час, говорячи мовою стратегів, виходить на нові позиції. Не встигли ще як слід закріпитись на будівельному ринку пінобетонні блоки, про які ми розповідали, а завод за допомогою вітчизняних науковців і західних інвесторів розгорнув роботу із створення ще щільніших, досконаліших матеріалів.

—І це ще не все, — каже Микола Андрійович. — Ми знаємо, що коли займатимемось одними блоками, не виживемо. Тому взялися за розширення виробництва. Збудували столярний цех, гараж, пилораму. Нині запустили цех, де робимо бетонні кільця для колодязів, випускаємо тротуарну плитку, готуємось до виробництва фундаментних блоків. А в найближчій перспективі виготовлятимемо плити перекриття з пористого бетону. Маючи таку потужну будівельну базу, створимо бригади, які на наших же матеріалах зводитимуть клієнтам будинки на замовлення, під ключ. Ми й тепер не беремо кредитів ні в держави, ні в банках, обходячись власними силами. А коли зробимо те, що задумали, то й поготів.

Свою роботу з людьми Микола Андрійович охарактеризував лаконічно: ми робимо все, щоб створити людські стосунки в колективі.

І справді, з ким би не доводилося зустрічатись, всі в один голос твердили: іншого місця роботи нам не треба. Гроші (і непогані) одержуємо регулярно. Начальство не кривдить, ніхто нікого не виживає. За останні роки завод не залишив жоден спеціаліст. Більше того, останнім часом додатково створено 30 робочих місць. Директора поважаємо, бо він горою стоїть за кожного. Скажіть, запитали мене, ви часто бачите, щоб на заводах робітники харчувалися за рахунок собівартості продукції? А в нас це є. То хіба можна нехтувати роботою і таким колективом?

Завод — постійний учасник вітчизняних і міжнародних виставок, науково-практичних конференцій. Аякже, це теж шлях до нових технологій та ідей.

—Ми відчуваємо, — каже Микола Андрійович, — що треба краще пропагувати наші будівельні матеріали як матеріали майбутнього. Це ж пряма реалізація енергозберезкної програми, величезна економія дефіцитного палива. Однак будівельні організації часто орієнтуються на старі проекти.

Яблуко від яблуні...

Наша розповідь була б неповною, якби ми не розповіли ще про одне підприємство і його директора. Річ не в тому, що акціонерне товариство «Цегла Трипілля» розташоване буквально через стіну із заводом пористих матеріалів, а його директор Микола Мироненко — давній друг Миколи Ременюка. До речі, саме Ременюк колись знайшов для роботи директором заводу силікатної цегли Миколу Григоровича, а той свого часу привів сюди Миколу Андрійовича. Це завдяки колективу заводу «Цегла Трипілля» народився завод пористих матеріалів, бо і він значною мірою фінансував зведення останнього.

А річ у тім, що і Микола Ременюк, і Микола Мироненко — побратими-однодумці, які разом просувають прогресивні технології в будівельну індустрію. Адже цегла, яку виготовляє завод, іде саме на оздоблення. І якість її ще не зумів заперечити найзапекліший конкурент. При цьому вона одна з найдешевших серед продукції цегельних заводів України. Трипільську цеглу охоче купують будівельники, бо вона не вимороржується, не лущиться, не боїться дощу та сонця.

Однак голова правління АТ «Цегла Трипілля» Микола Мироненко нині більше говорить не про саму цеглу і технологію її виготовлення (на заводі стоять найсучасніші автоматизовані лінії), а про систему її доставки на будівництво. З гордістю він розповідає про впровадження американського методу пакетування цегли, коли не треба вовтузитися з дерев'яними піддонами, дбати про їх повернення, а завдяки спеціальному способу розміщення та кріплення можна залишати пакети на місці або відразу подавати муляру на той чи інший поверх.

Це вдосконалення, каже Микола Григорович, запроваджено в нас заради однієї мети — заощадити гроші.

Як і Микола Андрійович, Микола Григорович вважає, що бюджетні кошти не повинні діяти у сфері виробництва, бо, крім усього іншого, розбещують виробника.

Ось тому головною стратегією свого колективу Мироненко обрав уміння рахувати кожну копійку, боротися за здешевлення і якість цегли.

Дивіться, як він організував виробництво. Коли настає сезонне зменшення попиту на цеглу, то, на відміну від інших, які тримають на своєму місці робітників, навіть коли завод працює впівсили, Мироненко зупиняє виробництво і відпускає людей у своїх справах.

Причому ця відпустка не позначається на загальній заробітній платі людей. Та й частина заводських служб продовжує функціонувати. За іншого варіанта може працювати півзаводу чи якісь окремі лінії — рівно стільки, скільки цього вимагають потреби виробництва. Ось так заощаджується енергія, інші ресурси.

Оригінально складаються стосунки у Миколи Григоровича з податковими та іншими фінансовими службами. Від держави він, борони Боже, не приховує жодної копійки. Але так само не віддасть ані копійки зайвого, коли фінансові служби пробують взяти з нього понад міру, користуючись плутаниною нашого законодавства. Він не вважає фахівцем того, хто в своїй галузі не знає законів, як Отче наш. Сам же володіє ними так, що з ним боїться зв'язуватися найзапекліший контролер.

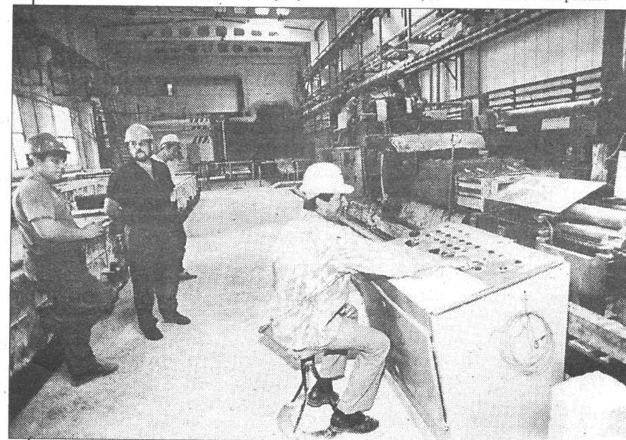
—У мене, — каже Микола Григорович, — завжди неприємності зі статистикою, бо я «спотворюю» загальноприйняті методи. А що вдієш, коли наше виробництво теж працює в нетрадиційній системі?

Нещодавно, скориставшись близькістю до столиці, Мироненко провів на підприємстві енергоаудит за міжнародною програмою Тасіс. І використав його для перегляду системи газозабезпечення. Усе це працює на зниження ціни на готову продукцію, а отже, — забезпечує конкурентоспроможність.

Бухгалтер заводу Лідія Мариненко, котра найтісніше спілкується з людьми, каже:

—Я на заводі ось уже сімнадцятий рік. І нікуди не збираюся йти. Бо тут працювати не лише вигідно, а й цікаво. Знаю, що так думає кожен, хто пов'язав свою долю з цим підприємством і з київським обласним управлінням «Облбудматеріали», під крилом якого працюємо.

... Біля обох заводів — десятки автомашин. На чистеньких алеях поміж зелених газонів, груш і яблуньок можна зустріти численних клієнтів. Заводи живуть повнокровним життям.

На знімках: вгорі — Микола Ременюк і Микола Мироненко; внизу — в заводському цеху.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

Напередодні 52-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН

Із дводенним візитом до України прибув постійний представник США при ООН Білл Річардсон. Під час візиту він зустрінеться з прем'єр-міністром України Валерієм Пустовойтенком. Буде обговорено питання реформування ООН. Це особливо важливо з точки зору можливого обрання Геннадія Удовенка на пост голови Генеральної Асамблеї ООН на час проведення 52-ї сесії.

На порядку денному — соціальні питання

Міністр праці та соціальних питань Ізраїлю Елі Ішай у ході робочого візиту в Україну зустрівся з представниками Міністерства праці та соціального забезпечення України та з головою Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці Юрієм Буздуганом. Під час зустрічей сторони обмінялися інформацією про умови праці, ситуацію в галузі охорони здоров'я та системі соціального забезпечення в Ізраїлі та Україні. Ізраїльський міністр також планує відвідати центри єврейської освіти в Україні.

● *Пекін*

Не зашкодь!

Китайський уряд висловив серйозну стурбованість у зв'язку із заявою генерального секретаря кабінету міністрів Японії про включення Тайванської протоки до зони дій японо-американського військового союзу. Китай сподівається, що Японія відмовиться від продовження акцій, спрямованих на втручання у внутрішні справи КНР, що завдає шкоди китайсько-японським відносинам.

● *Токіо*

Військове відомство проти скорочень

Управління національної оборони Японії під жорстким тиском прем'єр-міністра й громадської думки прийняло рішення про деяке скорочення закупівель бойової техніки в рамках чинного п'ятирічного плану зміцнення збройних сил країни. Однак військове відомство продовжує вперто відбиватися від намагань радикально скоротити його програми і прагне економити в основному на допоміжних службах, а не на нових озброєннях.

● *Бейрут*

Протест і скарга

Ліван висловив протест і направив скаргу до міжнародної комісії з нагляду за перемир'ям на півдні країни у зв'язку з обстрілом міста Сайди з боку «Армії Південного Лівану», що перебуває під контролем ізраїльтян. Внаслідок обстрілу в неділю 10 осіб було вбито і більш як 40 поранено.

● *Ісламабад*

Дівчина з характером

Пакистан не прагне до конфронтації з Індією, однак висловлює «жаль у зв'язку з небажанням сусідньої республіки розглядати пакистанські мирні ініціативи щодо зниження напруженості» у Південній Азії». З такою заявою виступив на зустрічі в Ісламабаді з делегацією конгресменів США президент Пакистану Фарук Легарі. Пакистан прихильний до ядерного роззброєння і виступає проти поширення ракетних технологій, сказав він. Однак Індія, за його словами, «проігнорувала цілий ряд важливих пакистанських пропозицій, включаючи ініціативу про заборону ядерних випробувань у Південно-Азіатському регіоні й відмову від створення балістичних ракет».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Усі розуміють і навіть обіцяють допомогти

РОЗВИТОК торговельно-економічних відносин між Україною та США є пріоритетним завданням уряду України. Про це заявив Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко на зустрічі з головою підкомітету з іноземних асигнувань Сенату США Мітчем Макконнелом, який минулого тижня відвідав Україну з робочим візитом.

Американці, за словами сенатора Макконнелла, вважають реформування АПК пріоритетним напрямом української економіки. «Україна, яка має найбільші площі чорнозему, реформувавши сільське господарство, може стати лідером у виробництві сільгосппродукції», — сказав сенатор і підтримав намір уряду України відмовитися від держзамовлення на пшеницю.

Неначе на підтвердження його слів, країна спостерігала по телебаченню незвичайний марш-кидок американських комбайнів, які створили певне безладдя на дорогах України. На щастя, комбайни залишилися цілі й паралізований рух було відновлено. А весь час пригадувалися кадри з фільму про пригоди італійців, коли по шосе їхав літак. Усе це було б смішно, якби не було так сумно...

Проблема Чорнобиля, на жаль, уже стає на подібних зустрічах чимось схожим на обговорення погоди чи здоров'я родичів: участь, яка ні до чого не зобов'язує. Прем'єр-міністр України черговий раз виголосив сакраментальні слова про те, що одне зі стратегічних питань україно-американського співробітництва є реалізація програми закриття Чорнобильської АЕС до 2000 року. Він відзначив партнерську підтримку з боку США і висловив сподівання на подальше співробітництво у мобілізації коштів для реалізації проекту «Укриття».

За оцінками американської сторони, вартість проекту перетворення об'єкта «Укриття» в екологічно безпечний комплекс оцінюється у 700 млн. доларів. Частина цієї суми (300 млн. дол.) мають намір надати країни G-7 та Європейське співтовариство, 300—350 млн. планують залучити під час конференції країн—донорів у США цього року, 100 млн., на думку уряду США, повинна забезпечити Україна. Що ж, теоретичні викладки — це непогано, але їх практичне втілення вкотре примушує себе чекати.

Скандали останніх місяців не дозволили обійти і лоскотливу тему махінацій, що заважають бізнес-відносинам двох країн. Валерій Пустовойтенко підкреслив, що має намір у майбутньому «зняти питання про корумпованість уряду України, а також центральних виконавчих органів влади». Американського сенатора більше, ніж констатація факту, цікавили конкретні кроки у боротьбі з цим явищем, коріння якого сягає глибини віків.

Коли цю тему було зачеплено під час зустрічі сенатора з міністром закордонних справ України Геннадієм Удовенком, то глава зовнішньополітичного відомства зазначив, що негативно ставиться до такого роду критики на адресу України. Він вважає, що «тут багато суб'єктивного». Однак прогрес наявний: ми вже дожили до того благодатного часу, коли хоча б декларативно не заявляємо, що у нас «цього» немає. Йдеться про корупцію.

У ході зустрічі в МЗС українська сторона поставила питання про збільшення фінансової допомоги з боку міжнародних фінансових організацій та США. І Геннадій Удовенко нагадав, що Україна направила до Міжнародного валютного фонду доповідь, у якій намічено завдання в сфері реформування економіки. Зі свого боку, сенатор заявив, що «дуже добре розуміє, як важко здійснювати ці реформи з політичної точки зору».

Чи не правда, щастя — це коли тебе розуміють...

Яна СТАДІЛЬНА.

Євро важче від Ейфелевої башти

СУПЕРЕЧКИ про те, наскільки сильно запровадження загальноєвропейської валюти євро позначиться на економіці та фінансах тієї чи іншої країни Старого континенту, ведуться давно. Однак Франція, яка вже приступила до чеканки монет євро, несподівано для себе зіткнулася з рядом суто технічних труднощів.

У найближчі три роки для обміну франків на загальноєвропейську валюту треба відчеканити 6,5 мільярда монет. Це означає, що французький державний Монетний двір буде змушений випускати 7 млн. євро щодня. На цей час одне з підприємств скарбничого двору, завод у невеликому містечку Пессак, що неподалік Бордо, посиленими темпами розширює виробничі потужності, щоб терміново, майже втричі, збільшити продуктивність. Очікують навіть, що в умовах «єврозавантаження» завод зможе збільшити штат на 30 осіб — чого не спостерігалось уже двадцять років.

Значно більш серйозною, ніж чеканка монет, для французьких скарбничих може виявитися проблема складування всієї валютної продукції до дати обміну, визначеної ЄС, — 1 січня 2002. До цього дня Монетний двір зобов'язаний здійснити справді грандіозний план. По-перше, в якісь надзвичайно засекречені «печери Алі-Баби» буде закладено гігантський вантаж у 30 000 тонн — усі необхідні монети номіналом в 1 та 2 євро, а також 10—20—50 євроцентів. Цей «скарб» учетверо важчий від паризької Ейфелевої башти, і для його збереження знадобляться складські площі, що більше нагадують футбольні поля, — всього 8 000 квадратних метрів.

Потім монети належить швидко і таємно розосередити на кількох менших складах у різних регіонах Франції. Очікують, що для цієї операції знадобиться як мінімум 1 000 великотоннажних вантажівок та кілька тисяч чоловік охорони.

Сил та складських приміщень у Франції, яка переходить на євро, явно не вистачає тому, що до цього заміна одних монет на інші проводилася за іншою схемою: запаси нових монет зберігалися в тих же приміщеннях, які звільнялися, коли старі монети відправляли на переплавку. Тепер же в шестимісячний термін від дня запровадження євро властям, крім вище перерахованих клопотів, треба відшукати сили, щоб зібрати і 10 мільярдів старих франків, зданих населенням, і, що значно складніше, визначити, які з них відправляти на переплавку, а які — на вже й без того переповнені склади Монетного двору.

Єдині, хто справді радіє всім «єврохлопотам» у Франції, — це місцеві художники та дизайнери. Річ у тому, що, згідно з прийнятими ЄС правилами, лише аверси, тобто лицьові сторони монет, будуть спільні для всіх країн. Зображення ж на реверсах належить обрати на конкурсних засадах самим європейським державам. Наскільки відомо, до комісії, яку очолює французький міністр фінансів, невтомні художники направили 1 240 ескізів, з яких уже дібрано три найвдаліші роботи.

Дослівно

Добрі наміри фінансово карані

ОДНІЄЮ з «дрібниць», що «отруюють» дружні відносини між Україною та Німеччиною, є вперте небажання наших митних служб піти назустріч тим, хто хоче допомогти українським лікарням, дитячим садкам, школам, спрямовуючи сюди гуманітарну допомогу. Проблема полягає в тому, що німецьку «гуманітарку» вважають за таку, якщо офіційне «добро» дасть митниця. А «домовитися» з митницею щодо безкоштовної допомоги — річ більш ніж абсурдна.

Впливовий гамбурзький журнал «Шпігель» скаржиться на свавілля української митниці, яка обкладає незаконними поборами вантажі гуманітарної допомоги з Німеччини:

«Хоча уряд України й обіцяв практично звільнити від мита гуманітарну допомогу, чиновники на місцях намагаються зірвати свій куш. 14 тисяч марок зажадали митники від представників лютеранської місії з містечка Грайфенштайн, які хотіли подарувати мікроавтобус марки «фольксваген» товариству з розповсюдження Біблії в Черкаській області. Вони відмовилися платити й вирішили вивезти мікроавтобус назад до Німеччини. За вивезення митники запросили таку ж суму. І лише після втручання федерального канцлера їх відпустили разом з автобусом.

Навіть у випадках, коли необхідна термінова допомога, чиновники місяцями затримують вантажі. Так, коли на початку червня в результаті зсуву в Дніпропетровську залишилися без даху над головою 4 тисячі осіб, з Німеччини терміново було відправлено дві вантажівки з продуктами харчування, ковдрами та розкладачками для постраждалих. До Дніпропетровська дістався лише один. Другий досі стоїть опечатаним на кордоні», — констатує «Шпігель» і продовжує:

«Часто вантажі затримують під приводом відсутності різноманітних довідок про дотримання гігієнічних норм чи про епідеміологічну обстановку в районах відправлення. Товариство допомоги жертвам Чорнобиля з Веймара та місцева влада містечка Зоннеберг направили гуманітарну допомогу київським сім'ям. Українська митниця її не пропустила.

А в одному з колгоспів під Києвом митники опечатали кабінет місцевого стоматолога. Із поїздки до Німеччини він привіз із собою зуболікарську апаратуру, яка була в ужитку», з пожертвувань, зібраних штарнберзьким товариством допомоги країнам Східної Європи».

Безумовно, історія знає чимало прикладів, коли під виглядом гуманітарної допомоги ділки тіньової економіки протягають до країни будь-що. Проте затримуть на кордоні вантажі справжньої «гуманітарки». Так створюють видимість серйозної й безкомпромісної роботи митних служб.

За матеріалами огляду радіо «Німецька хвиля».

Фінансовий альянс

На швейцарському фінансовому ринку сталася безпрецедентна подія — про своє злиття оголосили банківська група «Креді Сюїсс Груп» та страхова компанія «Вінтертур», повідомляє ІТАР-ТАРС.

Результатом такого «шлюбу з розрахунку» стане народження однієї з найбільших у світі корпорацій в галузі фінансових послуг, яка має 15 млн. клієнтів в усьому світі і фонди в розмірі 23 млрд. франків (приблизно 15,3 млрд. доларів). Рішення набуде чинності після затвердження на позачергових зборах акціонерів 5 вересня.

Місця під сонцем вистачає всім

Цьогорічні пляжі півострова не впізнати: причепурилися, стали комфортними й чистими. А що вже послуг побільшало, то на кожному кроці й на всі смаки. Варто лише пальцем кивнути розімлілому від води й сонця відпочиваючому — і будь-яке його бажання люб'язно виконують добрі джини курортного сервісу. Разносять морозиво, прохолодні напої, кавуни, сливи, вишні, абрикоси, персики, овочі, тістечка... Ціни —по-божому.

Індустрія відпочинку і прокату працює на пляжах і набережних майже цілодобово. Найпопулярніший і наймасовіший нині прокат фотоапаратів (це стурбувало навіть професійних пляжних фотографів), яхт, човнів, водних лиж, велосипедів. Набережні приваблюють великою кількістю дитячих атракціонів, аж до надувних басейнів. Щоправда, деякі лише для багатеньких буратіно, точніше — для їхніх грошовитих татусів Карло. Примітом, за три хвилини катання на набережній Ялти на дитячому акумуляторному автомобільчику просять 2 гривні.

Потрапити на міський пляж можна за одну гривню.

Відкрилося регулярне сполучення між Ялтою і всіма південнобережними портовими пунктами. Ціни такі: з Ялти до «Золотого пляжу» катером — 1,5 гривні, Місхора — 2,5, Алупки — 3.

Пляжі відкрито всі — вода, як сльоза. Якщо якийсь і закрили, то не через заборону санепідемстанції, а тому, що господарі належно не впорядкували його (приміром, не виклали в морі буйки чи не навісили тенти).

Виняток — Севастополь, де з шести пляжів закрили половину після аварії каналізаційного колектора. А загалом відомчі міські пляжі почали впорядковувати за європейським стандартом — пізно ввечері геть чисто вичищають і сміття вивозять у пластикових пакетах. Це й зрозуміло, йде боротьба за здоров'я кожного відпочивальника і його гаманець.

Шматочок біля моря щастить відвоювати лише тим, хто найкраще його благоустроює і дбає про комфорт відпочивальників.

А от самих пляжників не густо — деяких налякали недавні дощі й антиреклама в російських засобах масової інформації. Якщо основні курорти заповнені на всі 100, то провінційні — наполовину.

А якщо ви хочете в компанії чи з сім'єю цілодобово жити біля самісінького моря, вам допоможе орендне підприємство «Курортні послуги». Будинок на Новому пляжі в Євпаторії коштує приблизно вдвічі дешевше, ніж у готельних номерах.

Віктор ХОМЕНКО.

Спостереження

Не той тепер Кіса

Дніпропетровськ, звичайно, не повітове місто, де свого часу колишній предводитель дворянства Іполіт Матвійович Вороб'янінов з дев'ятої ранку і до п'ятої вечора мусив реєструвати факти народжень і смертей. У тому місті N, як відомо, було так багато перукарень і бюро похоронних процесій, що здавалося, наче його мешканці народжувалися тільки задля того, аби поголитися, постригтися, освіжити голову і відразу ж померти. Ні, у дніпропетровців нібито інші цілі та інтереси в житті.

А втім, останнім часом доводиться сумніватися. Сумніви ці спричинює елементарна статистика роботи в першому півріччі місцевої сфери побутового обслуговування населення. Обсяги послуг у місті стрімко падають униз. І хіба не цікаво: тільки перукарні і заклади ритуальних послуг, себто похоронних, сьогодні процвітають — працюють рентабельно і прибутково. Решта — ательє з пошиву та ремонту одягу і взуття, майстерні, які лагодять побутову і радіотелевізійну техніку, всілякі пральні, лазні, хімчистки тощо —збиткові.

Ясно, що така ситуація не задовольняє місцеву владу. Як вдалося з'ясувати, вона вважає, що головна причина тут — низька якість технологій та виробництва на підприємствах побутового обслуговування, дороженча тих послуг.

Завідувач міськвиконкомівського відділу з організації побутового обслуговування Олена Чайка обіцяє зміни на краще лише із завершенням суцільної приватизації підприємств служби.

Ми не збираємося сперечатися з авторитетними висновками. Тим паче аж ніяк не проти тих зусиль, які у Дніпропетровську намічають для поліпшення послуг населенню. Одначе зазначимо, що, як на нас, то найперша причина негараздів служби обслуговування —неплатоспроможність масового замовника. Ще точніше —злиденність наших людей, коли вони просто далеко не завжди можуть дозволити собі користуватися послугами сфери побуту. Полагодити холодильник, телевізор, а то й черевики багатьом не по кишені. Особливо враховуючи, що навіть працюючим нині місяці, якщо уже не роки, не виплачують зароблених грошей. А коли й виплатять, чи вистачить на все? Адже, кажуть, що 80 відсотків населення потребують житлово-комунальних субсидій! Не від хорошого життя, ясна річ.

Якщо вірити Ільфу й Петрову, то в повітовому місті N, хоч як дивно, люди насправді голилися, стриглися і помирали рідко. У нас помирати стали часто. І без діла не сидимо, а потерпаємо від безробіття. За окремим винятком — крім перукарів та гробових справ майстрів. Схоже, не той тепер Кіса, не той тепер бізнес. І життя, схоже, не Божа послуга.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

ВОТЧИНА,

або Як окремі «слуги» Президента впроваджують реформи на місцях

Останнім часом в урядових колах дедалі частіше почали говорити про державну підтримку малого й середнього бізнесу, який на Заході є основою бюджетного поповнення, а в нас — навпаки. Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко це явище пояснив непосильним бюджетним пресом.

Але чи тільки в цьому причини? Ось яка точка зору на цю ситуацію підприємців Красилівського району Хмельницької області та окремих працівників обласного апарату, стосовних до цієї важливої державної справи.

Віктор Розумний, керівник агрофірми «Україна»:

— У нас у районі ніхто не заб'є цвяха, якщо на те не отримає дозволу голови райдержадміністрації Леоніда Горенка. Свого часу я теж був керівником району, але і за партійних часів у нас не було такого «опікунства». Це схоже на регіональну диктатуру районного масштабу.

Отож, знаючи крутий норов Леоніда Васильовича, пішов до нього на прийом, розповів, що хочу відреставрувати стару хату під бар (у Хмельницькому такі споруди повиростали на кожній вулиці). Показав йому проектну документацію, зібрав інші необхідні папери і з горем навпіл отримав згоду. А оце наприкінці липня ні сіло ні впало він виніс новий вердикт: бар «Вест» закрити — і позбавив усіх ліцензій. Нікого не цікавило, що в мене продукти потребують швидкої реалізації, а їх придбання я брав кредит під великі проценти...

Віктор Вікарчук, підприємець:

— До такого розбійницького нападу не могли б додуматися навіть найзатятіші рекетири: одним розпорядженням Горенко закрив у райцентрі майже всі торговельні точки, що не належать райспоживспілці. Зокрема, і мій магазин та кіоски. Вже за перших кілька днів продуктів зіпсувалося на тисячі гривень. У такому самому розпачі й інші підприємці. І багато моїх колег вже почали перебиратися в інші регіони, де гуманніше ставляться до розвитку підприємництва.

Світлана Північ, підприємець:

— Знаєте, наш Горенко схожий чимось на людину в галіфе тридцять сьомого року. Я вже не казатиму про його лайки: у багатьох в районі чаша терпіння переповнилася. Один факт. Коли група старих людей прийшла до нього на прийом через невиплату пенсій, він їх відправив зі словами: «Ваші гроші розікрали оті злодії-спекулянти, що торгують на ринку!» Образа невимовна, адже не наша вина, що в райцентрі не працюють підприємства. Ми, шукаючи порятунку, обвішуємося торбами, як осли, за будь-яких погодних умов заробляємо на хліб своїм дітям, ще й податки платимо. Скільки не просили, жодного разу до нас не прийшов, не поцікавився нашими проблемами. Тільки цькує тотальними перевірками.

Микола Львовський, заступник прокурора Хмельницької області:

— У питаннях сприяння розвитку малого й середнього бізнесу у Красилівському районі є більше запитань, аніж відповідей. Грубо нехтують чинне законодавство. Щойно я підписав протест прокуратури на рішення райдержадміністрації щодо позбавлення ліцензій групи підприємців у Красилові. Однак я цілком усвідомлюю, що молодим людям ще рано святкувати перемогу, їм ще немало доведеться зламати списів для захисту своїх конституційних прав.

Вілен Дикун, голова державної податкової адміністрації у Хмельницькій області:

— Як на мій погляд, Леонід Васильович будує в районі кадрову політику, керуючись особистими симпатіями. Скажімо, йому не сподобався керівник податкової адміністрації — і вже на сесії обласної ради обізвав усіх податківців Красилівщини злодіями, хабарниками, корупціонерами без найменших на те доказів. А ось коли наші служби почали цікавитися, де поділися гроші за 600 тисяч тонн цукру, завезених для фірми «Альянс», чому в чепелівське господарство не надійшло за вивезену худобу 392 тисячі доларів, Горенко сприйняв це як персональну образу, рекомендував керівникам приструнити податківців. Отакі неоднозначні дії мають свої підтексти. Чим вони вмотивовані, то вже компетенція інших служб. А зі свого боку я можу тільки поспівчувати молодим бізнесменам, яким справді нелегко працювати у такій психологічній атмосфері.

Післяслово власкора

Президент України частенько нарікає, що для здійснення реформ йому бракує то законів, то влади. Але, як показує ця ситуація, навіть найкращі у світі закони ляжуть важким каменем на провінційне дно, якщо намісники Президента в регіонах сповідуватимуть інші концепції державного будівництва. Якщо розглядатимуть територію краю не як частину держави, а як своє князівство чи вотчину зі специфічними правилами гри.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницька область.

Послуги

Чабан – за джентльменською угодою

Щоліта перед мешканцями гірського Путильського району, що в Чернівецькій області, постає житейська дилема: де випасати власних овець? А їхнє поголів'я останнім часом в індивідуальному секторі різко наростилося і становить уже близько шести тисяч баранчиків та ягничок. За цим показником селяни-приватники вже встигли випередити колгоспи.

Отже, з'явилася потреба в чабанах. І вони швидко знайшлися. Адже на Путильщині з діда-прадіда гуцули займаються цим ремеслом. А тепер, коли в гірському краю далися взнаки безробіття, люди, що знаються на вівчарстві, несподівано виросли в ціні.

Для догляду громадської отари потрібно кілька чоловік. Адже в їхні обов'язки входить не лише випасання овець, а й доїння та виготовлення бринзи. Тому, як правило, в чабани йдуть цілими родинами. Одна ватага бере на свій догляд по 200-300 овець — фактично все поголів'я одного села.

Громада укладає з чабанами джентльменську угоду — за кожну вівцю восени їм буде сплачено відповідну грошову суму. Це — пастуша зарплата. Нехай і не дуже висока, але горян вона задовольняє, бо знайти сьогодні роботу на Путильщині нелегко. Крім грошей, чабани одержують і дещицю бринзи. Власники овець теж не залишаються без неї — від кожної голови, відправленої на полонину, пастух має виділити господареві п'ять кілограмів цього високопоживного продукту.

Наймані чабани є практично в кожному селі. Отже, нова послуга набула поширення.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Без науки не витягти і рибки зі ставка

***Сучасне** рибне господарство України — складний комплекс, який включає об'єднання океанічного рибальства з їхніми рибопромисловими та транспортно-рефрижераторними флотами, судноремонтні та суднобудівельні заводи, підприємства з переробки, збуту рибопродукції, а також з виготовлення жерстянобанкової та поліетиленової тари, ставкові риборозплідні та рибальські господарства, органи рибоохорони та відтворення рибних запасів. Невід'ємною частиною до комплексу входить система науково-дослідних та конструкторсько-технологічних організацій.*

Цю систему створено для забезпечення ефективності роботи добувних та переробних організацій галузі. Без селекції, відтворення, науково обгрунтованих прогнозів вилову риби, стандартизації та сертифікації рибної продукції та інших робіт, що проводять вчені, галузь не може бути просто «промисловою» і може займатися лише любительським виловом.

Завдяки реконструкції морської рибогосподарської науки рибопромисловий флот галузі забезпечено достатньою сировинною базою. Роботи вчених з акліматизації та відтворення далекосхідної кефалі (піленгаса) дали рибалкам нову сировинну базу для розвитку промислу в Азово-Чорноморському басейні. Можливий вилов кефалі — понад 4 тисячі тонн на рік.

Впроваджуються розроблені вченими ресурсоощадні технології вирощування товарної риби в господарствах різних фізико-географічних зон України, які дозволяють одержувати рибопродуктивність до 3,5 т/га, а також технологія, що забезпечує рибопродуктивність сільськогосподарських ставів 0,6—0,8 т/га, практично без використання штучних комбікормів.

Конструктори розробили і впровадили в промисловість нові технології та знаряддя вилову масових видів риб та морепродуктів, які відповідають вимогам природоохоронних органів та міжнародних конвенцій з рибальства і дозволяють збільшити видобуток за добу лову одним судном в 1,5 раза.

У результаті рибна галузь одна з небагатьох виконала основні показники з вилову риби в 1996 році на 123 відсотки і з випуску харчової рибопродукції на 118 відсотків. Для фінансування галузевих науково-дослідних робіт на пропозиції галузей, в тому числі й рибної, у 1992 році було створено Державний інноваційний фонд, у складі якого створено галузевий спеціальний фонд позабюджетних коштів (0,7 відсотка відрахувань від реалізованої продукції).

Галузь, створивши свої інститути для виконання фундаментальних і прикладних досліджень, де результати їх відразу ж знаходять впровадження в промисловості, зробила все від неї залежне, щоб вчені працювали.

Однак до 1996 року позабюджетних фондів утворилося стільки, що й уряд не міг порахувати (десь більше 300). Для їх підрахунку було застосовано оригінальний метод: усі фонди закрити, а потім нехай доводять, на основі чого їх було створено. Тобто, щоб встановити кількість людей, які плавають у групі, але стоять на мосту — треба їх скинути в річку і порахувати, хто плаває.

Довелося старанно попрацювати, доводячи в усіх інстанціях, що ліквідація галузевого іннофонду призведе не до реформування галузевої науки, а до її ліквідації.

Як наслідок — галузі обстояли свою науку. Але ненадовго. 23 вересня 1996 року виходить постанова КМ № 1154, якою встановлюється: направити кошти галузевих інноваційних фондів та інші позабюджетні кошти на погашення заборгованості з пенсій, стипендій та заробітної плати.

Не знаю, як це позначиться на інших інноваційних фондах, але по спеціальному фонду позабюджетних коштів на науку це означає: зарплату галузевих учених передати на погашення заборгованості з пенсій, стипендій і тієї ж зарплати. В результаті вчені галузі не одержують зарплату з жовтня 1996 року. А загальне фінансування галузі за 1996 рік становило лише 42 відсотки. Про які розробки зі створення машин, механізмів можна говорити, якщо немає навіть коштів на виплату зарплати?

По-перше, необхідно залишити галузеві спеціальні фонди в галузях для фінансування науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт у складі Держіннофонду з відрахуванням до нього від підприємств 0,7 відсотка від реалізації продукції, а не 0,33 відсотка, як це пропонує Міннауки.

По-друге, для стабілізації відрахувань від підприємств зробити їх обов'язковими платежами, передбачивши їх у новому законі «Про систему оподаткування».

По-третє, розробити положення про створення та використання держіннофонду, а також галузевого спецфонду на науку з чітким порядком та контролем відрахувань до них підприємствами та затвердженням у Положенні Кабінету міністрів України, бо запроваджений Мінфіном 03.10.96 р. «Тимчасовий порядок обліку доходів та витрат державного галузевого іннофонду» не лише не встановив належного контролю за переказом коштів від підприємств, а й відмінив той, що раніше існував.

І, нарешті, надати підтримку у фінансуванні з держбюджету науково-дослідних суден галузі через національні чи державні науково-технічні програми, тому що специфіка морських рибогосподарських досліджень вимагає значних витрат на морські експедиції — основу формування бази даних та наукових прогнозів.

Рибна галузь — специфічна. Фундаментальні дослідження разом із прикладними здійснюють тут галузеві інститути. І результати цих досліджень відразу ж використовують у промисловості.

Цей союз науки і виробництва саме й важливий. І треба зберегти його ефективність. Тому нам потрібна підтримка держави не через Міннауки, а безпосередньо галузевої науки та вчених.

Олександр ВЛАСОВ,
начальник Управління науки і техніки Мінрибгоспу України.

Точка зору

Навіщо мертвому здоровий зуб

***Уявіть** ситуацію: приходить до вас сусід з перекошеним від зубного болю обличчям і каже: «Бачиш, як я страждаю, але тримаюсь, до лікаря не йду, бо можу позбавитися зуба, а я його намагаюся зберегти». Що б ви сказали такому сусідові? Хіба що: «Божевільний, навіщо тобі зуб, коли інфекція може дійти до мозку?»*

Уже майже п'ять років ми щодня чуємо від директорів підприємств: «Держава мордує податками, інвесторів нема, підприємство стоїть, однак ми за будь-яких умов намагаємося зберегти кадри, нікого не звільняємо, бо це призведе до соціального вибуху». Такі от добродії, піклуються про соціальний спокій. І допиклувалися до загальнодержавних протестів. Воно й зрозуміло: за що жити, якщо тобі з серпня минулого року заробітної плати не сплачують? Але чи справді потрібно мітингувати?

Починаючи з 1992 року народ на підприємствах масово пішов у довготривалі неоплачувані відпустки. Збирає директор колектив і каже: «Або пишіть заяву на відпустку, або звільню за скороченням штатів». Вибору в той час не було, адже безробіттям за 76 років добряче налякали. Лiпше дома пересидіти, а там якось владнається. І своїми руками писали заяви на відпустки без оплати. Хтось у городі колупався, хтось на Польщу або Туреччину подався. Останні й досі в неоплачуваних відпустках сидять: і стаж іде, і копійка в гаманці водиться.

З часом знайшлись розумні, дізнались, що, згідно з трудовим законодавством, адміністрація за простій не з вини робітника має сплачувати дві третини тарифної ставки. Відступив директорський корпус назад: почали приховувати безробіття за простоями. А воно ж таки невигідно гроші ні за що віддавати, і знову — в наступ на робітників. Тепер найпоширеніший спосіб приховати безробіття — це перевести підприємство на роботу за скороченим робочим тижнем. Тільки де законна підстава для цього? А директори не сплять. Знайшли ще одну «дірку в законі». Новий Закон «Про відпустки» передбачає можливість відправляти робітників у неоплачувані відпустки терміном до двох місяців, але, панове, лише... за згодою сторін. Одразу у колективних договорах така згода з'явилася.

Отож, трудові колективи, які нині вже є здебільшого акціонерними товариствами, тобто співвласниками своїх підприємств, погодились з тим, що й надалі з них знущатимуться. Чого ж, вибачте, тоді страйкувати? Заробітну плату не сплачують? Якби на «Дженерал моторс» прибиральниці не видали вчасно заробітної плати, вона на другий день пішла б до суду, а на третій — отримала б не лише зароблені гроші, а й компенсацію за моральні збитки. Наше законодавство жодного директора не звільнило від обов'язку вчасно сплачувати заробітну плату. Хто звернувся до суду? Ніхто. Якщо співвласники підприємств не в змозі розібратися самі в своїх колективах, де подівалися зароблені ними гроші і чи зароблені вони взагалі, то чим їм допоможе Президент або голова виконкому?

Інша річ — учителі, лікарі, державні службовці. Коли пан Клінтон знав, що нема грошей на утримання його адміністрації, то у грудні 1995 року вибачився перед своєю адміністрацією і відправив її у відпустку до розв'язання бюджетного питання у конгресі. Безкоштовно працею своїх підлеглих він не користувався. Нашому місту пощастило, бо «на нафті сидимо». Місцевий бюджет свої обов'язки щодо заробітної плати поки що виконував. Чого ж тоді мітингувати?

На жаль, може трапитись, що і нам завтра не буде чим платити заробітної плати. І такий стан речей триватиме доти, доки не запрацюють підприємства. До речі, навіть за сьогоднішнього податкового преса є серед них такі, що непогано працюють. То, може, причини занепаду інші? Безперечно! І одна з них — це приховування безробіття. Утримання зайвої робочої сили збільшує собівартість продукції, робить виробництво невигідним, неефективним. І хворобу цю потрібно лікувати якомога швидше, бо мертвому здоровий зуб ні до чого.

І. ДЕМЧЕНКО,
заступник директора Охтирського центру зайнятості.

Сумська область.

Що п'ємо, росіяни? Український корвалол! На здоров'я!

***Певна** річ, п'ють те, що кому треба. Але й за звичкою — також, бо протягом багатьох років універсальні серцеві препарати валідол і корвалол були суто українським товаром. На Київському фармацевтичному заводі ім. Ломоносова (нині АТ «Фармак») їх виробляють уже років із шістдесят. Народ звик і до смаку, і до запаху. Тому, коли з'явилися доморослі «серцеві краплі», російські бабусі, за свідченням очевидців, просто пирхнули і розвернулися у звичному напрямку...*

А в Україні потерли руки від задоволення. Ще б пак! Експорт фармацевтики 1996 року — майже на 130 млн. доларів. І не лише завдяки досить просторій російській ніші на фармацевтичному ринку СНД. Через роздрібненість аналогічної галузі виробництво медпрепаратів у росіян зменшилося на 34%, тим часом як у нас приріст — 12%. Збільшення обертів великою мірою сталося через розвиток експорту. Жодне виробництво в Україні не вивозить стільки товару, як фармацевтичне, — понад 40 %. Ще два роки тому в Грузії продавали медпрепаратів лише на 700 тисяч доларів, нині —майже на 6 млн.

У чому причина такого успіху? Хоч би там що, життя і в Росії, і в інших країнах не стоїть на місці, заводи таки «кіптявлять небо», а отже, щось виробляють. Несподіване пояснення «прориву» українських виробників лікарських засобів довелося почути від директора акціонерного товариства «Фармак» Філі Жебровської. Вона з притаманною тільки жінкам м'якою хитринкою запропонувала відповісти на зустрічне запитання: «Чи завжди виходить добре пиріг, спечений за загальновідомим рецептом?». Багато потрібно для тіста, але умілі руки — найперше. Так і тут. Потрібен досвід, свої секрети якості. А ще виграють наші ліки завдяки ціні — багато з них дешевші за російські. Отже просунутися від Москви «до самых до окраин» не становило особливих труднощів. Київська фармафірма «Дарниця» навіть на Сахаліні відкриває своє представництво незважаючи на спроби створити певні перешкоди в реєстрації медпрепаратів. Нині із 1200 лікарських засобів, що їх виробляють в Україні, в Росії та інших державах СНД зареєстровано більш як 600. Відкрито аптеки «Ліки України» в Узбекистані, Казахстані, Білорусі. Підписано договір з Грузією про відкриття у Тбілісі консигнаційного складу (це коли власник передає товар комісіонерові на продаж). Такі склади працюють у Прибалтиці, формуються у П'ятигорську, Уфі, Улан-Уде.

Ну а своєрідною візитною карткою України залишаються давно апробовані і визнані серцеві препарати з рослинної сировини, приміром: строфантин, який виробляють тільки у Львові на «Галичфармі», алое і ФіБС одеського фармоб'єднання «Біостимулятор». До речі, препарат алое свого часу рекомендував до виробництва світило нашої медицини В. Філатов. Нині це — ходовий товар на фармаринку країн Східної Європи, Близького Сходу, Африки. Колись на «Київмедпрепараті» вперше в тодішньому Союзі виробили ефективний протитуберкульозний засіб —стрептоміцин, який і тепер має попит у близькому і навіть далекому зарубіжжі. Низку українських препаратів зареєстровано в Румунії, Болгарії, Польщі, Угорщині. Торік Болгарія закупила у нас лікарських засобів на 150 тисяч доларів, Польща — на 750 тис., Монголія — на 25 тис., Китай — на 47 тис., Арабські Емірати — на 15 тис. доларів. Це — гроші, які реально прийшли в Україну і працюють на вітчизняне виробництво.

Людмила СЛАВІНА.

Інформація про четвертий випуск акцій акціонерного комерційного банку «Надра»

1. Характеристика емітента.

Акціонерний комерційний банк «Надра» (в подальшому АКБ «Надра») — це універсальна кредитно-фінансова установа у формі відкритого акціонерного товариства.

Адреса АКБ «Надра»: Україна, 252004, м. Київ, вул. Пушкінська, 42/4, тел./факс (044) 246—48—48, тел. (044) 246—48—46.

Комерційний банк «Надра» був створений згідно з рішенням засновників 3 листопада 1992 року (протокол № 1) у формі товариства з обмеженою відповідальністю і зареєстрований у Національному банку України 26 жовтня 1993 року за № 205 із статутним фондом 20 000 гривень.

23 грудня 1993 року комерційний банк «Надра» був реорганізований у відкрите акціонерне товариство шляхом випуску простих іменних акцій.

21 липня 1994 року Національний банк України зареєстрував АКБ «Надра» як відкрите акціонерне товариство із статутним фондом 550 000 гривень.

30 червня 1995 року Національний банк України зареєстрував статутний фонд АКБ «Надра» у розмірі 2 500 000 гривень.

21 серпня 1996 року Національний банк України зареєстрував статутний фонд АКБ «Надра» у розмірі 10 405 630 гривень.

Статутний фонд АКБ «Надра» сплачений повністю.

Акціонерами АКБ «Надра» є СП «Асоціація Дон», ВО «Ровенькиантрацит», ОООП «Шахта ім. Засядька», ЗАТ «Київ-Донбас», ДП «Укрвуглересурси», ВО «Луганськвуглезбагачення» та інші юридичні і фізичні особи.

Предметом діяльності АКБ «Надра» є надання широкого спектру банківських послуг клієнтам банку за рахунок залучення вітчизняних та іноземних інвестицій, новітніх технологій і техніки, вдосконалення кредитно-фінансових і зовнішньоекономічних відносин, а також отримання прибутку від власної кредитно-фінансової діяльності.

Загальна чисельність службовців АКБ «Надра» — 530 осіб.

Контролюючий орган — Аудиторська фірма «АПІК» (м. Київ, пр. Возз'єднання, 7-а, к.706, тел.(044) 558—26—63, Ліцензія серії АБ № 000084 від 31.03.1994 р.).

Органи управління АКБ «Надра»:
— Загальні Збори акціонерів;
— Рада Банку;
— Президент Банку;
— Правління Банку.

Голова Ради Банку — Тополов Віктор Семенович, освіта вища, за фахом гірничний інженер-економіст, виробничий стаж — 34 роки, в тому числі у банківській сфері — 8 років.

Президент Банку — Гіленко Ігор Володимирович, освіта вища, за спеціальністю «Банківська справа», виробничий стаж — 12 років, в тому числі у банківській сфері —3 роки.

Голова Правління — Савиченко Леонід Онисимович, освіта вища, за спеціальністю «Адміністративний менеджмент», виробничий стаж — 25 років, в тому числі у банківській сфері — 6 років.

Головний бухгалтер — Абакшина Олена Сергіївна, освіта вища, за фахом економіст, виробничий і банківський стаж — 9 років.

2. Опис ділової активності

АКБ «Надра» є крупною фінансово-кредитною установою зі значним власним капіталом, широким спектром банківських послуг та універсальним характером операцій, що виконуються.

Фінансова політика банку базується на принципах надійності, ефективності, прибутковості, оперативності, максимальної зручності для клієнтів.

АКБ «Надра» має ліцензію Національного банку України № 21 від 09.07.1997 р. на всі види банківських операцій.

АКБ «Надра» має дозвіл Міністерства фінансів України за №413 від 23 вересня 1994 року на здійснення усіх видів діяльності з випуску та обігу цінних паперів.

За останній рік банк отримав прибуток у розмірі більше 7 млн. грн., при цьому власні кошти банку становили 12,5 млн. грн. Достатньо великі також і відносні показники діяльності банку, що характеризує ефективність його діяльності: прибутковість власних коштів банку на початок 1997 року становила 56,4 %, прибутковість активів — 7,1 % рентабельність —30,8 %.

Працюючи в умовах економічної нестабільності і несприятливої кон'юктури ринку, банк не тільки забезпечив отримання прибутку, але і значну увагу приділяв кредитуванню базових галузей економіки. В 1997 році більше 63 % всіх виданих банком позик —це кредити підприємствам вугільної промисловості, крім того значні ресурси спрямовувались і в інвестиційні проекти в суміжні галузі промисловості. З метою диверсифікації капіталу банк активно проводив операції з цінними паперами: об'єм угод з облігаціями внутрішньої державної позики становив більше 20 млн. грн., а з векселями підприємств і установ України — близько 5 млн. грн. Всього видано за 1996 рік кредитів на прямого позичальника більш ніж 146,5 млн. грн.

З метою більш ефективного використання фінансових ресурсів філії банку перейшли на роботу через єдиний коррахунок в системі електронних платежів. На обладнання, технічне оснащення і придбання основних засобів в 1996 році спрямовано більше 3,3 млн. грн., що дало можливість довести технічний рівень філій до рівня вимог НБУ, а також захистити акціонерний капітал активами, на які не впливає інфляційне знецінення.

3. Результати попередніх випусків цінних паперів.

За час існування банком було здійснено три емісії акцій.

Перша емісія: прості іменні акції у кількості 55 000 шт. серією НА-1 за номерами № 00 001 — 55 000, номінальною вартістю 10 гривень кожна на загальну суму 550 000 гривень. Реєстрація акцій першої емісії здійснена Міністерством фінансів України 02.09.94 р. за № 341/1/94.

Друга емісія: загальний обсяг — 195 000 акцій номінальною вартістю 10 гривень кожна на суму 1 950 000 гривень. З них 185 000 шт. — прості іменні акції серії НА—2 і порядковими номерами № 000 001 —185 000; 10 000 шт. — привілейовані іменні акції серією НБ—2 і порядковими номерами № 0 0001 —10 000. Реєстрація акцій другої емісії здійснена Міністерством фінансів України 15 вересня 1995 р. за № 366/1/95.

Баланс банку в гривнях

№№ п/п	Актив	01.01.1997р.	01.07.1997р.
1	Каса и коррахунок в НБУ	4 619 485	8 377 467
2	Коррахунки в інших банках	6 349 997	4 010 897
3	Кредити, видані банком	28 153 928	62 273 666
4	Міжбанківській кредит	497 800	2 733 402
5	Цінні папери, паї, акції	15 300 000	10 083 289
6	Основні засоби та капіталовкладення	5 504 826	6 371 127
7	Дебітори	6 300 543	4 216 678
8	Міжфілійні обороти	16 110 000	26 725 419
9	Інші активи всього	16 707 905	5 948 362
Всього		**99 544 484**	**130 740 307**
	Пасив		
1	Статутний фонд	6 295 640	10 405 630
2	Резервний фонд	895 547	875 739
3	Інші фонди банку	6 882 117	8 547 588
4	Коррахунки інших банків	1 154	565 506
5	Розрахункові рахунки клієнтів в національній валюті	7 960 920	16 345 212
6	Депозити юридичних осіб	6 012 301	17 191 715
7	Вклади громадян	1 666 454	3 809 089
8	Кошти клієнтів в іноземній валюті	3 364 803	4 639 578
9	Міжбанківський кредит	33 680 000	25 884 220
10	Кредитори	2 251 976	3 994 799
11	Міжфілійні обороти	16 110 000	26 725 419
12	Інші пасиви всього	7 385 544	10 367 325
13	Прибуток	7 038 028	1 388 487
Всього		**99 544 484**	**130 740 307**

Звіт про прибутки і збитки АКБ «Надра» станом на 01.01.1997 р. у гривнях

І. ДОХОДИ	Сума (грн.)
1. Проценти, отримані всього, в т. ч.	24 053 373
1.1 по позиках в національній валюті	17 670 794
1.2 по позиках в іноземній валюті	1 246 333
1.3 по МБК (МФК)	4 812 646
1.4 по операціях з векселями	323 600
2. Доходи і комісії за послугами	782 337
3. Доходи від операцій з цінними паперами	905 182
4. Інші доходи, в т. ч.	4 097 460
4.1. По валютних операціях	3 734 835
Всього доходів	**29 838 352**
ІІ. ВИТРАТИ	
1. Сплачені проценти всього, в т. ч.	13 069 246
1.1 по розрахункових рахунках клієнтів	2 078 925
1.2 по депозитам юридичних осіб	2 020 295
1.3 по вкладах фізичних осіб	445 511
1.4 по депозитах в інвалюті	146 113
1.5. по МБК (МФК)	8 378 402
2. Сплачена комісія за послуги	84 772
3. Витрати по операціях з цінними паперами	1 300 552
4. Поштово-телеграфні витрати	37 247
5. Витрати на утримання апарату управління	5 584 880
6. Інші витрати, в т. ч.	2 736 431
6.1 по валютних операціях	349 197
Всього витрат	**22 813 128**
ІІІ. РОЗПОДІЛ ПРИБУТКУ	
1. Платежі в бюджет	2 000 187
2. Відрахування до резервного і страхового фондів	915 848
3. Відрахування на виплату дивідендів	1 093 862
4. Прибуток, який залишається у розпорядженні банку, в т. ч.	5 037 841
4.1. фонд накопичення	2 692 702
Всього прибуток за рік	**7 038 028**

Третя емісія: загальний обсяг — 790 563 акцій номінальною вартістю 10 гривень кожна на суму 7 905 630 гривень. З них 760 563 шт. — прості іменні акції серії НА—3 і порядковими № 000 001 — 760 563; 30 000 — привілейовані іменні акції серією НБ—3 і порядковими номерами № 00 001 — 30 000. Реєстрація акцій третьої емісії здійснена Міністерством фінансів України 30 серпня 1996 року за № 416/1/96.

Акції випущено в безпаперовому вигляді. Власникам акцій видається свідоцтво про оплату акцій АКБ «Надра».

Банком здійснено випуск облігацій на пред'явника у кількості 12500 шт. серією ОБ—1 за номерами 0 0001 — 12 500, номінальною вартістю 50 гривень кожна, на загальну суму 620 500 гривень. Термін обігу облігацій — з 01 листопада 1995 року по 31 жовтня 1996 року. Випуск облігацій банку зареєстровано в Міністерстві фінансів 13 жовтня 1995 р. за № 8/2/95.

Члени правління АКБ «Надра» (6 осіб) володіють акціями Банку в кількості 4 773 шт. загальною номінальною вартістю 47 730 (сорок сім тисяч сімсот тридцять) гривень, що становить 0,456 % від обсягу зареєстрованого статутного фонду.

4. Відомості про четвертий випуск акцій

Відповідно до рішення загальних зборів акціонерів від 04.07.1997 р. протокол № 2 АКБ «Надра» оголошує про збільшення статутного фонду банку на 10 000 000 гривень.

Мета випуску акцій: збільшення статутного фонду для підвищення платоспроможності банку та розширення сфери банківських послуг. Передбачається спрямувати залучені в результаті четвертого випуску акцій кошти на розширення кредитних операцій — 3 млн. грн., або 30 % коштів; операцій з цінними паперами, насамперед державними, — 3 млн. грн., або 30 % коштів; інші банківські операції — 4 млн. грн., або 40 % коштів.

Четвертий випуск акцій банку в обсязі 1 000 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 10 (десять) гривень кожна, в тому числі:

Прості іменні акції четвертої емісії випускаються серією НА—4 порядковими номерами 0000 001 — 1000 000.

Емісія акцій АКБ «Надра» четвертого випуску здійснюється в період з 15.09.1997 року по 14.03.1998 року.

Прості іменні акції дають право брати участь в управлінні справами банку, на одержання дивідендів, у розподілі майна в разі ліквідації банку.

Право на один голос має одна проста іменна акція.

Власники акцій четвертого випуску набувають корпоративних прав у повному обсязі після реєстрації випуску акцій в Державній комісії по цінних паперах та фондовому ринку.

Порядок передплати: Акції розповсюджуються шляхом відкритої передплати серед юридичних і фізичних осіб, відповідно до вимог чинного законодавства. Передбачається можливість обміну акцій інших банків на акції АКБ «Надра» в разі реорганізації інших банків шляхом їх приєднання до АКБ «Надра».

До закінчення строку передплати особи, які підписалися на акції Банку, повинні сплатити не менше 30 відсотків від вартості акцій, на які вони підписалися. Решта повинна бути сплачена у термін, встановлений зборами акціонерів.

У разі, якщо протягом встановленого терміну передплати її фактичний обсяг не досягне або перевищить запланований, рішення про реєстрацію випуску по фактичному обсягу передплати, або про відхилення зайвої приймають загальні збори акціонерів.

При відхиленні загальними зборами акціонерів передплати (або зайвої передплати), особам, які підписалися на акції, повертаються внесені ними суми не пізніш як через 30 днів після припинення підписки.

Кількість акцій, що належить одному акціонерові, не повинна перевищувати 35 відсотків статутного фонду банку.

Акції сплачуються у гривнях, а у випадках, передбачених діючим законодавством України, у ВКВ і можуть реалізуватися за ринковим курсом.

Для придбання акцій юридичними особами необхідно, відповідно до вимог Національного банку України, надати разом з аудиторським висновком про фінансовий стан і платоспроможність юридичної особи такі типові форми бухгалтерської і фінансової звітності.

1. Баланс підприємства — форма № 1.
2. Звіт про фінансові результати та їх використання —форма №2.
3. Звіт про фінансово-майновий стан підприємства —форма №3.

Бухгалтерська і фінансова звітність надається юридичними особами на момент безпосередньо перед датою здійснення внеску.

Переважне право на придбання акцій банку четвертого випуску мають засновники та акціонери банку.

Акціонери Банку мають право:
— брати участь в управлінні справами Банку особисто або через своїх повноваженних представників, яким вони видають доручення, оформлене належним чином;
— брати участь у розподілі прибутку Банку та одержувати дивіденди;
— переважне право на придбання додатково випущених акцій;
— одержувати інформацію про діяльність Банку;
— розпоряджатися своїми акціями за власним розсудом.

Акціонерний комерційний банк «Надра» надає акціонерам ряд пільг і переваг у вигляді:
— першочергового кредитування;
— надання довірчих позик при фінансових труднощах;
— надання різноманітних консультаційних, інформаційних та інших послуг.

Передача акціонерами права власності на акції четвертого випуску може здійснюватися після реєстрації випуску акцій у Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку. Особа, на користь якої відчужені акції, набуває права власності з моменту внесення відповідних змін до книги реєстрації акціонерів Банку.

Дивіденди акціонерам визначаються за рахунок прибутку Банку, який утворюється після покриття матеріальних та прирівняних до них витрат, витрат на оплату праці і залишається в повному розпорядженні Банку після внесення передбачених законодавством України податків та платежів до бюджету та розподілу на формування фондів Банку.

Дивіденди починають нараховувати з моменту фактичного зарахування коштів за акції на рахунок акціонера.

Виплата дивідендів по простим іменним акціям проводиться за підсумками року після проведення загальних зборів акціонерів.

Реєстр власників іменних цінних паперів АКБ «Надра» ведеться незалежним реєстром ЗАТ «Компанія «Базис-реєстр» (дозвіл на право ведення реєстру власників іменних цінних паперів від 19 листопада 1996 року № 171—Р).

При прийнятті рішення про придбання акцій акціонерного комерційного банку «Надра», слід приймати до уваги **фактори ризику,** а саме:
— зміну кредитної політики і рівня процентних ставок комерційними банками згідно з рішенням Уряду та Національного банку України;
— підвищення ставок оподаткування комерційних банків;
— нестабільність політичної ситуації та інші форс-мажорні обставини.

Голова Ради АКБ «Надра» С. ТОПОЛОВ.

Інформація перевірена незалежним аудитором — Аудиторською фірмою «АПІК» (м. Київ, пр. Возз'єднання, 7а, к.706, тел.(044) 558—26—63, Ліцензія серії АБ № 000084 від 31.03.1994 р.

У номер

Полтава

Шкільна еліта вже за партами

Раніше, ніж звичайно, сіли за парти 24 учні Кременчука Полтавської області. Вони — експериментальна група відібраних на конкурсній основі обдарованих дітей, які вперше в цьому місті розпочали навчання за спеціальною міжнародною програмою, спрямованою на формування майбутньої науково-управлінської еліти суспільства. Новий курс занять охоплюватиме широкий спектр предметів університетського рівня і міститиме, зокрема, поглиблене вивчення теорії відносності, квантової фізики, теорії еволюції, соціології, психології і теорії цивілізації, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Херсон

Старим, виявляється, тільки «танцюльок» бракує

Люди похилого віку, котрі мешкають в Дніпровському районі Херсона, домоглися для себе прав... відвідувати дискотеку. Тепер щочетверга вони збираються на одному з найпопулярніших в місті танцмайданчиків «Юність», щоб посидіти за столиками, поговорити, поласувати солодощами і потанцювати під музику своєї молодості.

Хтось скаже: старим сьогодні тільки «танцюльок» бракує. Та річ у тому, що районна рада ветеранів, перш ніж організовувати для своїх підопічних розваги, зуміла немало зробити для задоволення їхніх потреб, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Кіровоград

Уроки болгарської у наших селах

Болгарську мову викладатимуть у новому навчальному році в школах райцентру Вільшанка, селах Станкуватому, Добрій та інших, де проживають вихідці з Болгарії. Нещодавно Вільшанський район відвідала група науковців факультету болгарської мови університету і була вражена тим, як тут бережуть традиції і звичаї болгарського народу, батьківщини своїх предків. Науковці записали зразки болгарського фольклору, мовні діалекти, а також ознайомилися з окремими історичними реліквіями, яких, за їх словами, немає навіть у музеях Болгарії.

Усякому фрукту свій час

Вітамінний стіл

Найцінніший сорт яблук — білий налив, який дозріває першим. Він очищає організм від зимових шлаків, омолоджує, видаляє кам'яні утворення, виносить солі із суглобів, прибирає зубний наліт, поповнює організм вітамінами.

До речі, наш організм діє резонансно до природи, тобто налаштований на циклічність споживання продуктів протягом року.

Яблука цілий рік — шкідливе гасло. Свіжі яблука корисні лише до нового року, окремі сорти можна споживати ще місяць-два, але не більше. Взимку організм природно переключається на інші продукти.

Яблучний сік — найкращий і найкорисніший за будь-які інші, надто закордонні. Він активно видаляє камені з нирок, жовчного міхура, посилює чоловічу силу, є складовою любовного еліксиру. Вживання яблук із підвищеною кислотністю, скажімо, антонівки, а взимку — яблучного оцту оптималізує шлункове середовище. При запальних процесах зарадять печені яблука, при катарах шлунка ідеальним є сорт пепін литовська.

Сушіння фруктів і ягід — найраціональніший спосіб консервування, який найкраще зберігає вітаміни й корисні сполуки. Відомо, що цукор та хімічні консерванти руйнують вітаміни. Через консервовані цукром яблука мимоволі «вганяємо» в себе сахарозу, що призводить до багатьох хвороб. Із сушні готують узвар, який корисніше за свіжі яблука взимку.

Наостанок зазначу, що залежно від географічної широти забарвлення яблук варіюється від зеленувато-жовтого на півночі до яскраво-червоного в субтропіках і тропіках. Для українських сортів природним кольором, що узгоджується з біополем людини, є золотавий з рум'янцем на сонячному боці. Варто уникати неароматних сортів, хоч вони

бувають і дуже красиві. Аромат яблук підзаряджає нас енергією, додає сили.

Михайло КУРДЮК,
кандидат сільськогосподарських наук.

Проблема

У що обходиться перевдягання школярів?

Полтавська облдержадміністрація зобов`язала фірму «Ворскла» пошити 35 тисяч комплектів шкільної форми. До 1 вересня буде виготовлено трохи більше 13 тисяч. Відтак, виконання замовлення зірвано. Проте ще невідомо, чи розкуплять і цю кількість.

Принаймні, у заступника директора фірми Віталія Шкурка є реальні побоювання щодо цього. І ніякого бажання працювати на склад — у численному колективу. Взагалі, ситуація парадоксальна. За президентським указом перевдягання школярів у форму — це справа державної ваги, а значить, і опіки. Але держава нічого, крім циркулярів, не дала. Тож, весь тягар перекладено, передовсім, на гаманці батьків та виробників. У даному випадку — на фірму «Ворскла», яку зобов`язали обшити школярів 12 районів і обласного центру. Спершу сподівались, що батьки проплатять. Але не такі вони багаті, щоб кредитувати державну програму.

І все ж бажання не втратити замовника на внутрішньому ринку,— а «Ворскла» на 80 відсотків працює на давальницькій сировині,— змусило взяти кредит. Після чого вартість шкільної форми стрибнула вдвічі. Іншими словами, якщо у вашій сім`ї є першокласник, то готуйте за обнову не менш як 60 гривень, а коли випускник — то й 80. І це лише оптова відпускна ціна. Додайте сюди ще й роздрібну торговельну надбавку. А коли в сім`ї двоє-троє школярів?

Хоч прибуток фірми від «шкільного» замовлення копійчаний, та форму «Ворскла» продовжує шити. Навіть почала вивозити на продаж до інших областей навіть до столиці, де розмістився фірмовий магазин. У перспективі полтавці можуть випускати щонайменше 3 тисячі комлектів щомісяця. Хоча знову ж таки: чи буде збут?

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Спорт

Одна крапля з великої хмари

Футбол

Відбірковий матч молодіжного чемпіонату Європи. Група 9. Україна—Албанія. 1:0.

Кріпак, 87.

Україна: Кернозенко, Поклонський, Федоров (Кріпак, 46), С. Селезньов, Павлюх, Співак, Зотов, Головко (Онищенко, 46), Радченко (Єсін, 73), Мороз, Косирін.

Албанія: Шеху, Сіна, Пінарі, Зміяні, Дріза, Айдарі, Меркочі, Імера, Богдані, Новаку, Сінані (Бульку, 63).

Попереджено Зміяні, Павлюха, Імеру.

Судді: Джон Феррі, Пітер Томсон, Джон Макленнаген (Північна Ірландія).

19 серпня. Київ. Стадіон «Динамо». 1500 глядачів.

Того вечора збірна Португалії виграла в одноліток із Вірменії — 8:1.

	І	В	Н	П	М	О
Португалія	7	4	1	2	19-10	13
Україна	7	4	1	2	13-4	13
Німеччина	5	4	1	0	10-2	13
Албанія	6	1	1	4	6-15	4
Вірменія	5	0	0	5	6-23	0

Сказати, що наша команда мала величезну перевагу, — нічого не сказати. Адже гості дуже рідко переходили на її половину поля. І лише на останніх хвилинах, либонь, подумавши, що можна «вкрасти» випадкову перемогу, албанці заграли активніше. Але то були марні намагання.

У першому таймі В'ячеслав Кернозенко практично не торкався м'яча руками. Першу спробу пробити по воротах українців гості зробили лише на ... 56-й хвилині. Новаку завдав несильного і неточного удару метрів з тридцяти. А перший кутовий албанці подали на 64-й хвилині, після того, як у нашому штрафному невеличку паніку влаштував Олександр Поклонський.

Мабуть, не варто перелічувати всі гострі моменти, які виникали біля воріт Шеху протягом матчу. Олександр Радченко, Андрій Головко, Олександр Косирін, Геннадій Мороз були близькі до мети. Але, на жаль, до певного моменту то були лише безплідні спроби.

І от із такої величезної чорної хмари, яка весь час висіла над воротами албанської «молодіжки», впала лише одна крапля. Але переможна. Наші футболісти закрутили коловерть у штрафному суперника. М'яч відскочив до 19-річного півзахисника запорізького «Металурга» Якова Кріпака. І той майже з рогу воротарського майданчика вразив ціль.

На жаль, не обійшлося без втрат. На останніх хвилинах першого тайму важкої травми зазнав захисник київського «Динамо» Сергій Федоров.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Лідер пішов у відрив

Першість України. Перша ліга. 6-й тур: Десна — Кремінь —1:0. Гайдаржи, 71. Металург — Авангард — Індустрія — 1:0. Альошин, 49 з пенальті. СК Миколаїв — Зоря — 5:0. І. Корпонай, 15, Шейхаметов, 33, 46 та 47, Пономаренко, 67. На 82-й хвилині. Фадеічев («З») не реалізував пенальті. Волинь — ЦСКА-2 — 1:1. Драницький, 90 з пенальті — Уляницький, 60. Буковина — ФК Черкаси — 1:1. Білоус, 87 — Столовицький, 25. Нафтовик — Хімік — 2:0. Харченко, 2 з пенальті, Толстов, 72. Явір — Металіст — 0:1. Торгунський, 83. Сталь — Верховина — 5:0. Плотников, 43 та 88, Осташов, 60, Моргунов, 82 з пенальті, Акімов, 90. Шахтар — ФК Львів — 1:3. Теркулов, 13 — Вільчинський, 44, Луцишин, 78, Мазур, 89. Матч Динамо-2 — Поліграфтехніка відбудеться сьогодні.

Стартовий ривок СК «Миколаїв» ні для кого несподіванкою не був. У короткий термін міжсезоння новий наставник команди Анатолій Заяєв запросив у Миколаїв своїх вихованців з Симферополя, домовившся з «Дніпром» про оренду І. Корпоная. Тепер у кожній лінії СК є свій лідер, але найсильнішою, як і обіцяв тренер, стала лінія атаки І. Корпонай, Шейхаметов, Ібрагімов та Забранський, що повернувся після хвороби. Вони можуть підібрати ключі до будь-якої оборони. Недарма миколаївський стадіон ставить рекорди ліги з відвідування. Вболівальники міста корабелів ходять на Пономаренка, Корпоная та Шейхаметова. І ці гравці не підводять очікувань глядачів. У звітному турі Шейхаметов тричі порадував своїх шанувальників красивими голами. Цікаво, що два м'яча він забив з інтервалом в одну хвилину.

Знову здивував своїх прихильників «Металіст», одержавши другу перемогу на виїзді. Зібрати шість очок на чужих полях вдавалося поки що СК «Миколаїв» та «Динамо-2», які взагалі не мають очкових втрат. Очевидно, М. Фоменко та його підлеглі розраховують втрутитися у суперечку за путівку у вищий клас, що ведуть «Нива» та СК «Миколаїв».

Зараз команди у турнірній таблиці розмістилися таким чином: СК Миколаїв — 18 очок, Нива та Нафтовик — по 13, Динамо-2 та Металіст — по 12, Буковина — 11, Сталь, Металург, Явір — по 10, Волинь — 9, Десна та ФК Львів — по 7, Кремінь — 6, ЦСКА-2, Поліграфтехніка та ФК Черкаси — по 5, Полісся — 4, Зоря та Хімік — по 2, Шахтар, Верховина, Авангард — Індустрія — по 1.

Серед бомбардирів лідирує Шейхаметов (СК «Миколаїв») — 7 м'ячів.

Матчі 7-го туру відбудуться 25 серпня.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

На знімку: головний тренер СК «Миколаїв» Анатолій Заяєв.

Фото Миколи БОЧКА.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254064.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311156.